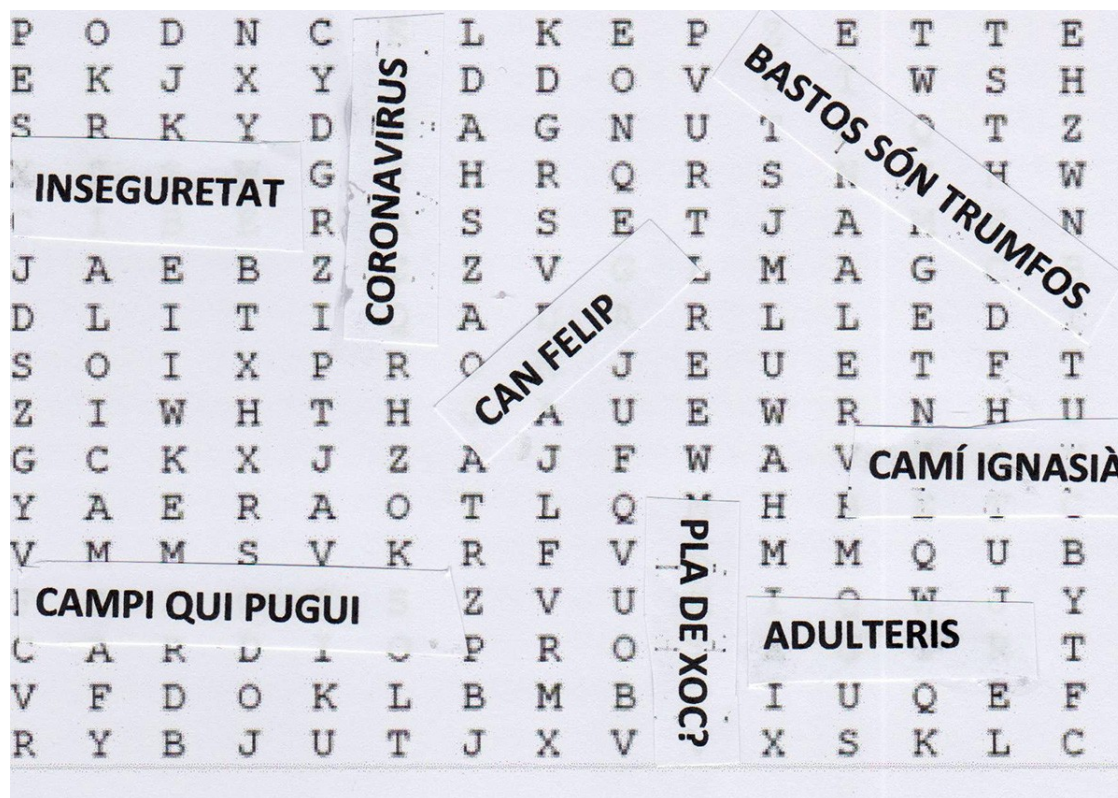

Per qui xiulen les orelles?

(Resum de l'any en titulars i unes quantes frases fetes)

Il·lustració: Laura Estrada

La inseguretat ciutadana és un os de mal rosegar. El bisbe sí que va amb la cua dreta. A Manresa tan complicat és voler aparcar com voler anar a can Felip. Queda desert el premi al ciutadà que no ha ensopegat cap vegada amb cap llamborda del Passeig durant l'any. Confirmat: a Manresa la majoria d'adulteris es produeix fora del matrimoni. Aquest any sí que la processó ha anat per dintre. Malauradament la Figa ha fet figa. Després del camp qui jugui, arriba el camp qui pugui. Per fer qualsevol tràmit burocràtic, cal demanar permís a un peu per moure l'altre. Al barri antic, dia per altre, bastos són trumfos! El futur Museu del Barroc és com el pet del Romeu, que fa trontollar la Seu. Pla de xoc? Fica-m'ho aquí que no tinc butxaques! Tots els camins porten a Roma, llevat del camí ignasià, que va a Loiola. Com menys plou, més plou sobre mullat. No tenim República, però ens hi podem passejar. Després del cop de porta de sor Lucía, el bisbe de Vic s'ha quedat per vestir sants. Manresa, ciutat pubilla del coronavirus. Última hora: al Guimerà, en comptes de fer-hi una illa de vianants, s'hi habilitarà un carril per a vi anants.